

Dosarul nr. 2ra-1366/22
2-21101254-01-2ra-26092022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) O. Dvornic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Brighidin Svetlana,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Brighidin
Svetlana împotriva Întreprinderii de Stat "Poșta Moldovei" cu privire la anularea
ordinului și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022,

c o n s t a ț ă :

La 22 iulie 2021, Brighidin Svetlana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS "Poșta Moldovei" cu privire la anularea ordinului și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Brighidin Svetlana a menționat că activează în cadrul
ÎS "Poșta Moldovei" din anul 2007 în funcția de șef Secție Resurse umane,
instruire și evaluare.

Prin ordinul nr.19s din 05 aprilie 2021, i-a fost aplicată sancțiunea
disciplinară sub formă de mustrare.

Consideră ordinul respectiv ca fiind ilegal pe motiv că sancțiunea disciplinară
a fost aplicată cu încălcarea prevederilor art. 209 alin. (1) și 210 alin. (1) lit. a) din
Codul muncii.

Brighidin Svetlana a solicitat anularea ordinului ÎS "Poșta Moldovei" nr.19s
din 05 aprilie 2021 și încasarea de la pârât a sumei de 30 000 lei cu titlu de
prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2022, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Brighidin Svetlana.

S-a anulat ordinul ÎS ”Poșta Moldovei” nr.19s din 05 aprilie 2021 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră în privința Svetlanei Brighidin.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că de către directorul general interimar al ÎS ” Poșta Moldovei”, la 05 aprilie 2021 a fost emis ordinul nr. 19s cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, potrivit căruia, în temeiul art. 206 alin (1) lit. b) Codul muncii, în privința Svetlanei Brighidin, a fost aplicată sancțiunea disciplinară – mustrare.

La caz, instanța a stabilit că sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru întârzierile la serviciu, iar ca temei au servit rapoartele generate din sistemul de evidență control acces a intrărilor/ieșirilor fixate prin intermediul terminalului de recunoaștere facială și înregistrările video din sistemul de monitorizare video.

La fel, instanța de fond a constatat că pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul pârâtului nu a putut da o explicație clară și certă în ce privește divergența de date indicate în rapoartele generate de sistemul de evidență control acces, prin urmare, acestea nu pot fi puse la baza emiterii unui ordin de sancționare disciplinară, or, au un conținut contradictoriu.

Totodată, instanța a relevat că reieșind din tabelul de evidență a timpului de muncă aprobat de către directorul general interimar, în zilele de 15 ianuarie 2021, 20 ianuarie 2021 și respectiv 08 februarie 2021, reclamata a fost notată cu opt ore de muncă, iar careva mențiuni referitor la absențe nemotivate sau întârzieri, nu sunt reflectate.

Mai mult ca atât, din imaginile anexate la materialele cauzei eliberate de către pârât, nu poate fi stabilit cu certitudine cine este persoana de pe aceste imagini, ca urmare nu poate fi reținut argumentul că anume reclamanta este cea care la data de 15 ianuarie 2021 a intrat în incinta ÎS ”Poșta Moldovei” la ora 11.28. min, la data de 20 ianuarie 2021 a intrat la ora 11.46 min., precum și la data de 08 februarie 2021 la ora 10.48 min.

De asemenea, instanța de fond a specificat că deși prin faptul părăsirii locului de muncă în timpul programului la data de 03 martie 2021 cu 40 de minute, constituie o abatere disciplinară, sancțiunea aplicată pentru această încălcare este disproporționată în raport cu fapta comisă, or potrivit informației înregistrate de sistemul de control acces, în ziua de 03 martie 2021 reclamanta s-a prezentat la serviciu la orele 07.39.32 și a plecat la 16.20.37, ceea ce denotă că acesta din urmă a conștientizat faptul că plecarea înainte de program necesită recuperarea timpului, ceea ce a și făcut în cazul dat.

Ținând cont de cele menționate, instanța a dispus anularea ordinului nr.19s din 05 aprilie 2021 privind aplicarea sancțiunii sub formă de mustrare în privința Svetlanei Brighidin.

Referitor la capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, reieșind din circumstanțele cauzei și ținând cont de abaterea disciplinară comisă de către reclamantă, precum și respectând criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale, echitabile, adică în așa fel stabilite încât să asigure o compensare suficientă și nicidecum

exagerată a prejudiciului moral cauzat, instanța de judecată a concluzionat referitor la necesitatea respingerii pretenției în cauză, or, la caz, anularea ordinului de sancționare în privința reclamantei reprezintă o satisfacție echitabilă, în măsură să compenseze suficient prejudiciul moral cauzat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, s-a respins apelul declarat de Brighidin Svetlana și apelul incident declarat de ÎS "Poșta Moldovei" și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 noiembrie 2021.

La 07 septembrie 2022, Brighidin Svetlana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii pretenției privind încasarea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurenta Brighidin Svetlana, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel incorect a apreciat că anularea ordinului de sancționare reprezintă o satisfacție echitabilă, în măsură să compenseze suficient prejudiciul moral cauzat.

Totodată, a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material referitor la repararea prejudiciului moral, or, prin aplicarea unei sancțiuni disciplinare ilegale, i-a fost cauzat de către angajator un prejudiciu moral considerabil, astfel fiind întrunite condițiile legale pentru acordarea despăgubirilor morale.

La 26 septembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către ÎS "Poșta Moldovei" la data de 28 septembrie 2022 conform avizului de recepție (f. d. 199).

La 26 octombrie 2022, ÎS "Poșta Moldovei" a depus referință la recursul declarat de Brighidin Svetlana, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 31 mai 2022.

La 18 iulie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 septembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Brighidin Svetlana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Brighidin Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat